

Piscines de Ca l'Arenys

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: torrent de Ca l'Arenys
Alçada: 262

Coordenades:

Latitud: 41.66948
Longitud: 2.26709
UTM Est (X): 438989
UTM Nord (Y): 4613339

Classificació

Número de fitxa 08005 - 143
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de l'Ametlla del Vallès. Plaça de l'Ajuntament, 1, 08480. L'Ametlla del Vallès

Fitxes associades:

[Alzines de Ca l'Arenys](#)

Autoria de la fitxa Jordi Puig Roca
Data de registre de la fitxa: dc., 07/11/2007 - 01:00

Descripció

Les piscines de Ca l'Arenys, caracteritzades per les majestuoses alzines i l'imponent aqüeducte que porta l'aigua al complex, generen un conjunt de gran interès que ha sabut ser aprofitat per al lleure del poble des dels anys cinquanta del segle XX.

Anteriorment, a Ca l'Arenys havia tres basses. La primera, la bassa dels roures, era la més petita i era on queia l'aigua que sortia de la font de la mina. La segona era una bassa més gran que servia de rentador i que actualment està reconvertida en dipòsit enterrat. Finalment, hi havia la bassa gran d'emmagatzematge que és la que equival a l'actual piscina.

Observacions:

Fotografia antiga de les piscines a finals de la dècada dels anys 60, principis dels anys 70 del segle XX, (Arxiu Digital de l'Ametlla del Vallès).

Història

L'any 1961 es van inaugurar les noves piscines. Foren construïdes per Maties Barres, propietari de la finca i constructor de renom del poble. La celebració a les piscines públiques del Festival de la Cançó Catalana, el 24 d'agost de 1963, que portà a l'Ametlla artistes de la Nova Cançó tan significats com Raimon o Josep M. Espinàs i que va atreure uns quatre mil assistents, va posar en entredit les autoritats locals per la falta de control envers els promotors del festival i la seva significació política, i des d'aquell moment, les autoritats franquistes van perdre la confiança a Josep Felibadaló i Ferrer. Durant pràcticament la dècada dels anys 90 del s.XX, les piscines van caure en l'oblit i restaren pràcticament abandonades. No fou fins a finals d'aquesta dècada que reobriren i ja des d'una òptica municipal.

Bibliografia

PUIG I ROCA, Jordi (2007). Masies de l'Ametlla del Vallès. L'estructuració d'un territori durant mil anys. Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

